

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 12C/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213576
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Sládečková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312213576.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Vierou Sládečkovou, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul.č.25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava ,o náhradu škody a nemajetkovej ujmy ,takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným tun. súdu dňa 27.9.2012 domáhal voči odporcovi zaplataenia majetkovej škody 125,- eur a nemajetkovej ujmy 275,- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt, veriteľ zo zmluvy o úvere číslo 1XXXXXX navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka, povinného: J. H..

Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 13380/2010. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do pätnástich dní od doručenia žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu.

Exekučný súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 24.1.2012, pričom konanie začalo 12.8.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, k rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, v omeškaní viac ako 530 dní. Nečinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právny neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal. Navrhovateľ vo veci vykonával enormné úkony a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, 30.8.2010, 23.11.2010, 25.5.2011, kedy podal žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti, v ktorých namietal porušovanie svojich práv.

Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím

o nej. Poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70,- eur na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na obligačnej výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur.

Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o nej sumu 125,- eur. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia dodržal zákonom stanovenú dobu. Výška hmotnej škody bola stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, z mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádzal z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné predložiť účtovné doklady.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Márnym plynutím času bolo reálne ohrozené legitímne očakávanie poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík, z neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčnej povinnosti.

Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu sumu 977,32 eur. Výpočet nároku uskutočnil navrhovateľ alikvotným pomerom 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to na základe doterajšieho rozhodnutia ústavného súdu podľa ktorého, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, aby sa za každý rok poznačený prietahmi vzťahovala satisfakcia vo výške 660,- eur. Teda 660,- eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,- eur za mesiac, v danej veci bol exekučný súd nečinný viac ako 530 dní.

Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia poukázal navrhovateľ aj na nálezy ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov súdmi v civilnom konaní/ Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 203/06-25, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 20.000.- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, Nález ústavného súdu sp. zn.: III ÚS 235/04-3, kde bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie 30.000.- Sk za zbytočné prietahy v trvaní jedného roka/.

Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ ďalej namietal predpojatosť Okresného súdu Bratislava III z dôvodu, že tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojím konaním nesprávnym úradným postupom, spôsobil vznik škody na strane navrhovateľa a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, ktorý bude o tejto škode rozhodovať. Pridelenie veci niektorému zo sudcov Okresného súdu Bratislava III by porušilo právo navrhovateľa na prerokovanie veci nezávislým a nestranným súdom, pretože podľa rozvrhu práce neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, nakoľko sudcovia Okresného súdu Bratislava III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8NcC/278/2012-14 zo dňa 23.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2013.

Odporca žiadal návrh zamietnuť ako právne neopodstatnený, z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle Zák. č.

514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Poukázal na zmatečnosť podania, keď v jednotlivých žalobných návrhoch sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. zmatečne označení povinní, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje, ako napr. dátumy doručení podaní na súd. Taktiež poukázal na to, že celú dôkaznú povinnosť navrhovateľ prenáša na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša navrhovateľ sám. Ohľadne prieťahov v konaní odporca uviedol, že navrhovateľ neuviedol, ktoré kroky podnikol na ich odstránenie. Odporca mal za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23. 4. 2012 boli doručené odporcovi dňa 23.4.2012, pričom návrh vo veci samej bol už dňa 27. 9. 2012 doručený Okresnému súdu, preto mal za to, že ide o predčasne uplatnený nárok .

Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odporca poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c/ podľa zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, prejavilo sa to vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. Unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, toto znenie je účinné od 1.6.2011, kedy bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom číslo 102/2011 Z. z. To znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1. 6. 2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 1.6.2011 § 41 ods. 2 písmena d/exekučného poriadku znel: „ vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". Správnosť aplikácie uvedeného ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučných titulov osvedčila svojím autentickým výkladom aj NR SR. Argumentácia navrhovateľa toho, čo zamýšľal zákonodarca je nepravdivá a podľa § 41 ods. 2 písm. b/ exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1. 6. 2011. Samotné nedodržanie v zákonom stanovenej lehote, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä z pohľadu, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcí režimu spotrebiteľských zmlúv .

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzajúci z existencie prieťahu v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí je Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že za porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Odporca poukázal na to, že efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, respektíve ním predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Znamenalo by to absurdný záver, že by všeobecné súdy preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu v súdnictve, postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je absurdné a konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní môže len ÚS SR. Ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd.

Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania, nakoľko zo skutkových okolností uvádzaným navrhovateľom v návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť v období pre marcom 2009. Ak mala navrhovateľovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na vydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula pri každom nároku osobitne, a to po troch rokoch od

momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené odporca vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu pätnásťdňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 4. 2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcoví doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku .

Navrhovateľ vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívali v administratívnych výdajov, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajov spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Požadované paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považoval odporca za nesprávne a účelové. Odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu, tak ako bola uplatnená, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku škody. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tým, že nekonkretizoval či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a paušalizáciu vecných nákladov preto nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech a teda nie je možné domáhať sa náhrady škody podľa zákona číslo 514/2003 Z.z. Odporca by v konaní na preukázanie majetkovej škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu, listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok.

Odporca ďalej poukázal na to, že navrhovateľ ako spoločnosť sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania informačného systému vznikla navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy, jej uplatnenie považoval odporca za účelové. Taktiež udržiavanie systému musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze, aby naplnil účel fungovania pri poskytovaní úverov. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti považoval odporca za nesprávne a účelové.

K uplatnenej nemajetkovej ujme odporca uviedol, že navrhovateľ v návrhu poukázal na viacero ústavných nálezov, kde Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovaná výška finančného zadosťučinenia nie je automatická, táto podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu a je nesprávne vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prieťahov, nakoľko každé prípadové okolnosti sú osobitné. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pričom navrhovateľom uvádzané pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keď náhradu škody si uplatňuje právnická osoba. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené.

S prihliadnutím na dobré mravy vzhľadom na uplatnenú nemajetkovú ujmu odporca dal do pozornosti súdu a doložil list Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/R4M/kb D/2010/ 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami navrhovateľa dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského Združenia na ochranu spotrebiteľov a práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť praktizujúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. V takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie navrhovateľa a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, či súd poverenie vydá alebo nevydá s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, príp. nemajetkovej ujmy a tým nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmou.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 21.3.2014 ,právny zástupca navrhovateľa podal návrh na prerušenie konania, že z dôvodu dosiahnutia ochrany podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky v zmysle čl. 127 Ústavy SR pre porušenie jeho základných práv a slobôd spojené s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, pričom už v podanom návrhu na začatie konania označil skutočnosť, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím veci. Ďalej uviedol, že mu bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III nie sú z prejednávania veci vylúčení, avšak s týmto rozhodnutím navrhovateľ zásadne nesúhlasil, tvrdil, že sú tu dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava III. Doklad o podaní sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky navrhovateľ súdu nezaslal. Okresný súd

Bratislava III uznesením č. k. 12C 103/2012-69 zo dňa 4.4.2014 návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že neboli dané dôvody na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písmena b/ veta prvá O. s. p. z ani v zmysle § 109 ods. 2 písmena c/ O. s. p., proti ktorému navrhovateľ podal odvolanie. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 8Co/401/2014-95 zo dňa 28.11.2014 napadnuté uznesenie tunajšieho súdu dňa 27.1.2015 potvrdil. Uznesenie tak nadobudlo právoplatnosť 19.3.2015. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 1.7.2015 právny zástupca navrhovateľa podal návrh na prerušenie konania, že z dôvodu, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C 6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti odporkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Tun. súd Uznesením č. k. 12 C 103/2015 zo dňa 1.7.2015 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Na pojednávanie sa navrhovateľ ani právny zástupca nedostavili, doručenie predvolania mali riadne vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, pojednávanie nežiadali odročiť. Odporca sa na pojednávanie nedostavil, avšak svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil podaním zo dňa 24.6.2015 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd konštatoval, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. na prejednanie a rozhodnutie veci v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa, a to na základe listinných dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, vyjadrením odporcu k podanému návrhu, obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 36 Er 1825/2010 a zistil nasledovný skutkový stav.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tun. súdu sp. zn. 36 Er/1825/2010 súd zistil, že dňa 26.11.2010 podal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý na súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu č. k. SR 04697/10, vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. Bratislava dňa 10.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2010 a vykonateľnosť dňa 29.7.2010 a zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 12.8.2010, vo veci oprávneného : POHOTOVOSŤ ,s.r.o. Bratislava proti povinnému: H. J., na vymoženie peňažného plnenia vo výške 2.489,40 eur s prísl., ktorý bol zaregistrovaný pod EX 13380/10.

Okresný súd Bratislava III dňa 5.01.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol, s odôvodnením, že predložený exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom, nakoľko exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava a to na podklade Zmluvy o úvere č. 1681042, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto je táto zmluva absolútne neplatná.

Podľa § 1 zák. č. 514/2003 Z .z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zák. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím
- d) nesprávnym úradným postupom

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm.a/ cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods.1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 cit. zák. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. zák. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods.1 cit. zák. ,uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa § 17 ods.2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods.3 cit. zák. ,výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods.4 cit. zák. výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedenými v § 7 a 8 je najmenej jedna tridsatina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, a to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

Podľa § 17 ods.5 cit. zák. , žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov 1 a 2.

Podľa § 18 ods.2, cit. zák., náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3, cit. zák., súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 ods.1 cit. zák., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 2 cit. zák., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 cit. zák., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 36 ods. 2 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

Podľa § 41 ods.1 Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods.2 , Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- a) rozhodnutí orgánov Európskej únie,
- b) rozhodnutí osvedčených ako európsky exekučný titul,
- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd

zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup pri výkone verejnej moci súd posudzuoval podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je objektívna, bez ohľadu na zavinenie ktorej sa nemožno zbaviť. Pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

Zákon nedefinuje nesprávny úradný postup, z obsahu tohto pojmu vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti .

Z pripojeného exekučného spisu súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 26.11.2010 a to na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu.

Avšak ako súdu ukladá § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a exekučný titul a ak nezistí rozpor, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Avšak toto nie je prejednávaný prípad, nakoľko naopak súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia a exekučného titulu zistil rozpor so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, bez stanovenia lehoty.

Ako bolo vyššie uvedené, pre vznik zodpovednosti sa vyžaduje podľa súdnej praxe splnenie troch podmienok a to nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Ak nie je splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, základ nároku na náhradu škody nie je daný.

Nakoľko navrhovateľ podával návrhy na súd paušálne, jednotlivé okolnosti prípadu si riadne neoveril, súd konštatuje, že návrh je nedôvodný, pretože nebola preukázaná už 1. podmienka jeho nároku a to nesprávny postup súdu spočívajúci v nevydaní poverenia v zákonnej 15 dňovej lehote, v omeškaní súdu viac ako 530 dní, čo sa ukázalo na základe obsahu exekučného spisu ako nepravdivé. Súd v omeškaní s vydaním poverenia nebol, nakoľko predložený exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom. V danej veci bolo preto pre navrhovateľa irelevantné, kedy a v akej lehote súd jeho návrh zamietol, pretože ním predložený exekučný titul bol vyhodnotený ako absolútne neplatný právny úkon, z ktorého ako takého, teda navrhovateľ finančný profit nemohol za žiadnych okolností získať, čím nebola splnená ani jedna z kumulatívnych podmienok navrhovateľovho nároku, t.j. nesprávny úradný postup, vznik škody a tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Na základe vyššie uvedeného preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh v celom rozsahu zamietol.

O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 O.s.p., podľa zásady zodpovednosti za výsledok sporu. Odporca mal vo veci plný úspech, náhradu trov konania si neuplatnil, z obsahu spisu súd zistil, že odporcoví nevznikla náhrada trov konania, preto odporcoví náhradu trov konania oproti navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III, na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.